

ДОВРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

DOVROUDJANSKY GLASSE

ОРГАНЪ НА ВЪРХОВНИЯ ДОВРУДЖАНСКИ КОМИТЕТЪ.

== Урежда редакционенъ Комитетъ ==

АБОНАМЕНТЪ:

ЗА БЪЛГАРИЯ ГОДИШНО 20 ЛЕВА.
6 МЪСЕЦИ 12
ЗА СТРАНСТВО 1 година 40

Единъ брой 20 ст.

Телефонъ на редакцията № 368.

ЗА ОБЯВЛЕНИЯ се плаща по споразумѣние.
Адресъ: В. „ДОВРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ“ — ПЛОЩАДЪ
„ЧЕРНА ДЖАМИЯ“ № 5.
ИЗЛИЗА ВТОРНИКЪ И ПЕТЪКЪ
РЪКОПИСИ НЕ СЕ ВРЪЩАТЪ

Георгиевъ.

Българскиятъ миръ.

Българската делегация получи окончателенъ текстъ на мирния договоръ. Негови клаузи сж убийствени. Тя смазватъ гария. Суверенитета ѝ е унищоженъ, икономическата робия ще ѝ тежеежачето на живи члсти отъ онагата върля въ отчаяние и крайно бѣдственитки хиляди сѣмейства, които заразяватъ пи огнища и бѣгатъ глвъ вжтрѣшността. Такавъ е въ прикна форма мирътъ. не отговаря и на най-елементарнитъ свания. Защото съ него се бламира мита демокрация, бламира се проповѣди и клетвитъ на пощчки, които възвѣща на свѣта, че между побѣдители и деня не ще има разлика, че свободата зависимостта ще се тачатъ, че волята самопрѣдѣленето на народитъ ще бжзачетени, че остроиния духъ на стръпмъстъ не ще зарази свѣтовнитъ сжд.

Ине оплакваме сждбата на България. Ине оплакваме я, защото е жертва на чисти ли, защото синоветъ ѝ и царѣха по бойна поля, за да изготвятъ по-добра, по-ла бжднина за поколѣннията, защото е вава по начинъ, незарегистриранъ още никоя история. Ине я оплакваме още. то подъ нейнитъ скути ине намѣрихме ина закръпа, защото, ине прокуденитъ, завани, бити, ограбени и безчестени ромжнскитъ можахме да измо ибжнитъ грижи на брата, на сета...

Мирътъ съ България е единъ бѣлтъгъ сждбата, която ще се изготви за Дожа. И тая мисль кара да се свива болка нашето сърдце.

За Добруджа нито дума въ конференция. Като че ли тя не съществува за които сж се натоварили съ тежката гговорна задача — да прѣкрояватъ

свѣта, да го нареждатъ по нови пактища, които щѣха да осигурятъ бждшето на пощчки. Прѣкрояването стана, ще стана. Но ине сме свидѣтели на резултатитъ. Резултатитъ сж много по-лоши отъ ония на тъмното минало, когато сатрапийта, личната воля, жаждата за мѣстъ, наказанието бѣха доминирующии елементи.

За синоветъ и щеркитъ на Добруджанито дума. За сждбата на сжхпата роднина нито дума. Можеше ли да сжде иначе? Не. Защото ромжнската олигархия днесъ е съюзникъ на сжглашенитъ. И ако послѣднитъ, подъ напора на сърби, гърци и ромжни сѣспаха България, кой мислящъ човѣкъ ще може да допусне, че Добруджа ще получи отъ сжглашенитъ свободата и независимостта си? Никой. И като изоставимъ политическитъ мотиви, финансово-икономическитъ интереси сж, които ипратятъ разнителната роль при опрѣдѣлене сждбата на тоя или оня народъ.

Ине, обаче, не ще оклюмемъ глава, не ще прѣвнемъ вратъ. Верягитъ на Добруджа ще бждатъ разкъсани. Ине искаме да се видимъ свободни и независими. И това ще стане. Ине дадохме клетва и тая клетва ще се чуе и на 21 того, когато ще се видятъ добруджанци на своя великъ съборъ въ столицата, не да хленчатъ и се одуватъ, не да партизанствуватъ и се хулятъ, а да провѣрятъ кадритъ си, да се стегнатъ за нови борби и нови жертви въ името на най-свѣтлитъ идеали — свободата, правото, независимостта, самоопрѣдѣленето и по-добрата бжднина на единъ честенъ и свободолюбивъ народъ, копнѣещъ за самостоятелънъ животъ, за правдини и редъ.

Изборитъ въ Добруджа.

Въ силестренския окръгъ.

Съобщанатъ отъ Букурещъ. Избрани народни прѣдставители въ Ромжнския комитетъ.

- 1) П. Коменъ — 12644 гласа — прѣдственъ.
- 2) И. Мисиръ — 12595 гласа — прѣдственъ.
- 3) Дръ Т. Пучера — 12618 гласа — прѣдственъ.
- 4) П. Уату — 12595 гласа — прѣдственъ.
- 5) Мехмедъ Мутафовъ — 12565 гласа — прѣдственъ.
- 6) Софи Махмудъ — 12544 гласа — прѣдственъ.

Въ добричкия окръгъ.

- 1) Мустафа Риза Мехмедъ — 10302 гласа — прѣдственъ.
- 2) Куртъ Али Мехмедъ — 10296 гласа — прѣдственъ.

- 3) Ахиль Газети (грѣкъ) — 10096 гласа — прѣдственъ.
- 4) Емилъ Панграпи — 10048 гласа — прѣдственъ.
- 5) К. Панайотовъ — 2916 гласа — независимъ.

Ромжния негодува.
Букурещъ, 12 ноември. Ромжнскитъ вѣстници сждно негодуватъ за апелитъ направени отъ бесарабитъ Круленъ и Шмитъ, отправенъ до американския президентъ Уулсонъ, съ който се иска въ Бесарабия да се произведе плебесцитъ подъ контролата на лигата на изродитъ. (Димницията 12 бр.)

СВѢЩНИКЪ-СЕМЕНАРИСТЪ
прокуденъ отъ Добруджа, търси вакантна ен рия.
Адресъ: Тутракански Окол. Комитетъ, с. Юнузларъ (балбунарско) за свещ. Бяновъ. 3-10

Народното събрание

Сжденето на министритъ.

Докладва се законопроекта, внесенъ отъ министъра на правосѣдието. Гр. Чешмеджиевъ (широкъ соц.) вносителя на първия законопроектъ, защитава послѣдния.
Ботевъ (землед.) иска най-строги наказания и чисто народенъ сждъ, както го прѣдложи мръ прѣдседателя.
Мушановъ (демократъ) се обявя противъ законопроекта на широкитъ социализмъ, по който вчера се откриха дебатитъ, понеже този проектъ прѣдвжжда ново прѣстѣпление, което е опрѣдѣлено въ закона, прѣди то да е извършено. Безъ това, какъ може да се живѣе въ такова едно общество, дѣто до вчера, спокойния гражданитъ можъ да бжде обсеенъ, защото сте му приготвили новъ законъ? Изказа се по принципъ и противъ отнемането свободата на народния прѣдставителъ, който, споредъ конституцията, не може да бжде сжденъ за изказани свои мѣтния и убѣждения въ Народното събрание. Намира, че закона за сжденето на министритъ, достатѣчно ясно, опрѣдѣля прѣдвжденята и наказанията на министритъ. По този законъ, бившитъ министри сж извършили прѣдательство, за което по този законъ трѣбна да отговарятъ.

Дуелъ между демократи и широки социалисти.

При прѣпирания между отдѣлни демократи и широки социалисти, кой какви връзки ималъ съ главнокомандующъ и фронтъ, изникна споръ между г. г. Янко Сакжзовъ и Малиновъ.
Я. Сакжзовъ: Имахъ двѣ срѣщи съ г. Малиновъ. И въ двѣтѣ настояхъ да се взематъ бързи мѣрки срѣдну изострената продоволствена криза въ тила и на фронтъ, и да се взематъ бързи мѣрки за сепаративенъ миръ. Г-нъ Малиновъ, обаче, отказа да приеме, щото идеята за такъвъ миръ да излѣзе отъ насъ; това трѣбна да направя Австро-Унгария.

Малиновъ: Ако имаме заслуги, или грѣшки, или прѣстѣпления, за които трѣбна да бждемъ изправени прѣдъ сждъ, грѣшкитъ и прѣстѣпленията не сж само мои, — тѣ сж и ваши, г. Сакжзовъ. Твърдѣнието на г. Сакжзовъ за сепаративенъ миръ — това е неподобна лъжа. По общо рѣшение и по ваше рѣшение, г. Сакжзовъ, подадохъ телеграмитъ до канцлера и министъра на въшнитъ работи, че българското правителство ще продължи политиката си. Това приехъ го азъ, който бѣхъ прѣди войната за другата политика.
Сакжзовъ и Пастуховъ: Първата точка съ платформата ни бѣ сепаративенъ миръ.

Малиновъ: Не! Друга е истината, и бждете откровенни: да я заявите тукъ. Първата точка бѣ да повдигнемъ морала въ властѣта, тази властъ която трѣвѣше и тилъ и фронтъ. Това е истината, г. Сакжзовъ! Втората точка, не си спомнямъ точната ѝ редакция — бѣ за нашето положение въ съюза.

Мушановъ къмъ Сакжзовъ: Зная я точно, спомнете си я, г. Сакжзовъ: — „да бждемъ равноправенъ членъ на съюза!“
Малиновъ: Вие не отидохте на фронта, но отидохте при главнокомандующия Жекковъ, и когато ви запитахъ, г. Сакжзовъ, що дирите тамъ, вие ми отговорихте: „казахъ на главнокомандующия това, което говорихъ съ васъ“. Не за сепаративенъ

миръ ми говорихте, а за нуждата да се помогне на населението, което бѣдствуваще, — за мѣрки противъ острата продоволствена криза и за нуждата, да се повдигне морала на войската, чието отпадане може да бжде опасно. Тази е истината, това говорихте на мене!

Нови и бурни прѣрѣквания между демократи и широки социалисти, главно г. г. Сакжзовъ и Малиновъ, който високо заяви, че утрѣ съ документи ще докаже изявленията си. При този шумъ, прѣдседателятъ вдигна засѣдането за утрѣ, когато г. Мушановъ ще продължи рѣчта си.

Мушановъ продължава. Изказа се противъ смъртното наказание въ законопроекта. Конституцията е по-широка, отколкото сж дѣйствителнитъ свободи на народа. Имайте прѣдвидъ, че всички страсти още ядатъ България. По принципъ, приемаме измѣненята въ състава на сжда. Но защо съставителитъ на законопроекта не искатъ по-голтмото народно участие, като се поиска да гласуватъ за даване подъ сждъ 2/3, а не 1/2 отъ народнитъ прѣдставители? Като не гласуваме материалната частъ на законопроекта, ине ще изпълнимъ народната воля и ивма да хвърлимъ прѣстъ на гроба на българскитъ свободи!

Мутафовъ (цанковистъ) говори въ сжщия смисль.

Кр. Пастуховъ (широкъ социалистъ) защитава законопроекта, внесенъ отъ широкитъ социалисти. Бившитъ управници сами казваха, че отговарятъ съ главитъ си; добръ да отговарятъ! Конституцията не казва да имдимъ царъ, ине го изждихме и не нарушихме конституцията. Да сторимъ сега сждото — това се иска отъ насъ. Ине сме за мирното развитие, за мира, не за революцията. Това е спорътъ между насъ и тѣнитъ, отъ самото обявяване на войната. Независимитъ социалисти Хаазе не мислѣше, като покойния Г. Кирковъ, че чрезъ революция ще спасимъ работничеството. Погледитъ на демокрацията съ обрнати къмъ вѣлната на социализма въ Германия, Франция и Англия, не къмъ болшевишка Русия. Дѣйността на тѣе. е бояшка демагогия. Ине бѣхме за миръ, това искаме отъ Малиновото правителство; че България трѣбна да сключи миръ до капването на есеннитъ листа.

В. Коларовъ (комунистъ) защитава законопроекта на тѣхната група. Започна нападки къмъ всички групи, особено къмъ широкитъ и земледѣлцитъ. Силни протести и обиди. Тѣсни социалисти паднаха бюрото, за да го тормосятъ. Невъобразимъ вискъ и тропотъ по банкитъ. Засѣдането се вдигна на 12 ч.

Петкъ, 15.XI. 9 ч. пр. п.

В. Коларовъ продължи и защита дѣйността на тѣеняцитъ противъ войната. П. Стояновъ (радикалъ) се изказа противъ законопроекта на широкитъ социалисти; ще гласува по принципъ за законопроекта на правителството.

Гласува се и Събранието прие по принципъ законопроекта на широкитъ и този на правителството. Гласунаха всички групи, безъ комуниститъ. Тѣхниятъ законопроектъ не се подложи на гласуване, защото е подписанъ отъ народни прѣдставители, които отсъствуватъ отъ Събранието по врѣме на дебатитъ.

Положението

Министър-председателят отпътува за Париж. Той ще подпише договора за мир, договор тежък, бихме казали непоносимо тежък и поворенъ. Той е патио за сждинитѣ, въпреки обстоятелството, че въ частъ отъ французката меродавна преса се такува като „благосклоненъ“... Ако обезглавяването на България, ако робството и оковитѣ могатъ да бъдатъ нѣкаква благосклонностъ, ние благодаримъ...

Утѣнителното обаче е, че има извѣстни изразители на европейската и американската обществена мисль, които признаватъ великата неправда извършена надъ България. Бурята ще мине. Гласътъ на България ще бъде чутъ и разбранъ. Нека Танъ, Журналъ де Деба и консторсиумъ ни псуватъ. Тѣ ще ни разбератъ, когато ще ги озари истината. А истината е, че България е била и си остава жертва на алчни апетити, на мѣстъ, отмѣщение, наказание. Тоя периодъ ще мине. Ще остане само мръсотията изсипана срѣщу една че-

стна и благородна страна, която има единъ грѣхъ, че се е борила за своитѣ неотемлени права, признати като такива отъ великитѣ сили, днесъ наги и неприятелни.

И все пакъ, клѣветитѣ на нашитѣ съсѣди прѣтивъ насъ не стихватъ. Малкото приятели на България и на истината иматъ слабъ гласъ. Специални наредби парализиратъ възможността имъ да гонорятъ, да ни защищаватъ. Пресата е подкупена отъ враговетѣ на българщината.

Да се надяваме ли на по-добри дни? Несъмнено. Промѣни голѣми, промѣни съществени се извършватъ, ще се извършватъ въ Европа и Америка. Тѣ ще обърнатъ надолу съ главата всички неправди, които се изсипаха срѣщу малки и голѣми народи. Това се вижда, напихва се. Да ги дочакаме съ вѣра и съ готовностъ, на каквито е способенъ коравиятъ български духъ. Ще настане и за насъ празникъ... Ние се готвимъ, ще се готвимъ за него.

Външна хроника

— Отъ Българскитѣ телеграфиратъ на загребския в. Obsog съ дата 27 октомври: По поводъ аферата, за български вѣстници съобщаватъ на късо, в. „Български Дневникъ“ пише:

„Будимиръ Райковичъ съ двадесетина видни селяни отъ с. Милошевици, бѣличка околина, въ Моравско, обвиняватъ прѣдъ народната скупщина (сръбското народно събрание Б. Н.) народния прѣдставител отъ радикалната партия Оретенъ Милошевлевичъ. Подписалитѣ тѣжба искатъ Милошевлевичъ да бъде сжденъ, за дѣто е смѣнилъ общинската властъ, веднага следъ завземането на селото имъ отъ австро-унгарскитѣ войски, и самъ застаналъ да чело на общината. При това станалъ доставчикъ на австрийската войска, като е закупувалъ жито по 30 крони стотѣхъ килограма, което по-късно продавалъ на населението по 500 крони. Той реквизиравалъ прѣдмети, които не фигурирали въ спискитѣ на прѣдметитѣ, които трѣбвало да се реквизираватъ. По негово нареждане сж били интернирани и изпращани въ австрийскитѣ плѣннически лагери безбройно много политически хора отъ моравския край. Ругаелъ и е билъ женитѣ и дѣцата. Участвувалъ въ всичкитѣ комисии на германски и австрийски офицери. Вземалъ участие въ прославата на австрийската побѣда надъ Ромъния.

Тази тѣжба е прѣдизвикала много остри коментари въ българския печатъ.

— Атинскиятъ в. „Полития“ отъ 15.28.X. на уводно мѣсто казва:

„Органътъ на френския министър-председатель пише много хубави работи за френската политика на изтокъ. Явно е, че Турция черпи куражъ отъ безсилнето на силнитѣ съюзници. Ако тѣ бѣха се отнесли строго революционното движение въ Анадола никога нѣмаше да се появи. Нерѣшителността на съюзницитѣ породи това движение. Тѣхната тѣримостъ на сѣрдчи комитета въ неговитѣ опити да прѣдприема нападения противъ грѣцкитѣ войски, които се намиратъ въ окупираната отъ тѣхъ зона въ Мала Азия. Тѣзи опити за нападения никога нѣма да прѣстатъ безъ да се прибѣгне до тежестта на оръжието. Турция се подчинява само на силата.“

— „Марнингъ Постъ“ казва:

„Говорейки на мѣсечното събрание на младитѣ либерали въ клуба на либералитѣ, Лордъ Брайсъ засѣгналъ и дѣйността, на парижката конференция, и казалъ, че вмѣсто да постигне явна дипломация, тя сж е служила повече съ тайна. Да не билъ толкова погълнатъ съ индустриалнитѣ смутове, английскитѣ народъ не би позволилъ да се крие отъ него толкова много отъ дѣйността на конференцията. Лордъ Брайсъ смѣталъ, че парижката конференция е направила много голѣми грѣшкы и че се намирала въ опасностъ да направи и други такива и далъ за примѣръ случая съ Тироль и въпроса за граничитѣ на балканскитѣ държави.“

Изъ страданията на добруджанци.

Въ началото на тоя мѣсець, подъ влиянието на несхвааната отъ кого агитация, много отъ бѣжанцитѣ рѣшиха да се завърнатъ по домоветѣ си, увѣрени, че ромѣнскитѣ власти не ще имъ сторятъ нищо. Така отъ с. Гарванъ, силистренско, се завърнаха около 25 души бѣжанци. Обаче на 13 т. м. ромѣнскитѣ власти ги арестуваха и ги откареха въ Силистра. Между арестуванитѣ сж: Богданъ Ив. Фотиновъ, Петъръ Пецовъ, Ив. Пейчиновъ, Ив. Добревъ, Ив. Ганевъ, Петко Б. Ивановъ, Кръстю Б. Ивановъ, Николай Тодоровъ, Петко Недевъ, Киро Стойковъ, Пейчинъ Георгиевъ и др., обвинени, като революционери!

И други масови арестуваня има, обвинени всички въ „прѣстѣпления, извършени прѣвъ 1916 год.“. Макаръ, обаче, и мнзина да бъдатъ оправдани, ромѣнцитѣ не скриватъ своитѣ закани. „Некъ чернитѣ да се махнатъ отъ тука, казватъ тѣ, тогана ще разчитваме стари грѣшкы“. Ако ще е такъ, тежко ни! И въ рѣцѣтъ на такива, вишиятъ аеропагъ, мисли да прѣдостави малцинствата! Козината се мѣнява, господа, но не и нравитѣ.

Свещъ Бяновъ.

1) На 17 октомври тази година ромѣнскитѣ гранични войнички заедно съ общияския примаръ „Хасанъ х. Хюсеиновъ“ въ селото Кадево — добришко, отиватъ и откачатъ вратитѣ отъ къщитѣ на тамошнитѣ жители Пеню Петровъ, Косталивъ Вълковъ и Георги Ганчевъ и ги отнискатъ на граничния постъ, като ги направятъ за легла (кревати), а къщитѣ на поменатитѣ нещастници оставатъ безъ врати, и дѣцата имъ на произвола на вѣтроветѣ и прѣдстолящата зима;

2) Съобщаватъ ни отъ с. Баладжа — добришко, съ дата 28 октомври т. г., какво ромѣнскитѣ жандарми и войници до толкова сж се озвѣрили че не е било възможно да се яви човѣкъ по улицата. Когото сж видѣли, веднага сж го накарвали или каруца да имъ впрѣгне, или пари, масло, сирене и др. да имъ даде. Подпомогнати отъ тамошния българинъ Колю Панайтовъ, ромѣнски детективъ, жандармитѣ прѣди нѣколко дни сж изкарали 30 каруци отъ селото, ходили въ гр. Добричъ да взематъ нѣкакви ромѣни и ромѣнки чиновници и леки жени, да правятъ въ селото валъ. Поменатитѣ К. Панайтовъ пѣкъ е тргналъ изъ селото съ нѣколко жандарми да събира кокошки, патки, яйца, масло и др. за посрѣщане на скжпитѣ му гости;

3) На 3 того капитанъ Йонеску, началникъ на куйдженската застава, добришко, е взелъ отъ Петъръ Лозановъ 3500 кгр. негасена варъ, която по продажната цѣна въ Ромѣния струва по 120 кгр. значи една сума отъ 4200 л. Тая сума е ограбена безъ даждѣ да му дадатъ поне една разписка.

К. Карамурадски

Четете вѣстникъ „Добруджански гласъ“

Изъ печата ХРОНИКЪ

„КАМБАНА“ (бр. 3604) като се спира върху мислята на г. Стамболийски въ Парижъ, казва:

„Г. Стамболийски отива въ Парижъ не само да сложи подписа. Въ разговоръ съ насъ той ни обясни, че ще се постарее да влѣзе въ връзки съ виднитѣ държавници на великитѣ сили. Ще успѣе ли? Ние сме скептици. Защото атмосферата все още е пълна съ отровнитѣ микроби на ненавистта, злобата, худитѣ, обвиненията, жаждата за мѣстъ... Защото ромѣно-сръбско-грѣцката коалиция, дозаконена напоследѣкъ въ Парижъ, е насочена главно и единствено срѣщу България.

Ние не бива да забравяме, че сме жертва на чисти идеали, че сме осждени съ аршина на страшната мѣстъ, че по отношение на насъ се приложиха методитѣ на страшното минало, което докара общия катклизъмъ, въ чийто пазви човѣчеството се окжпа въ кръвъ, сълзи, проклетия и разорение.“

„МИРЪ“ (бр. 5853) ни поднася уводна статия подъ надсловъ „Сантиментални пинами“ и обяснява:

„България излѣзе унижена и онеправдана отъ този миръ. Изрочно ѝ се заяви, че тя изплаща грѣховетѣ си отъ войната. На правителството и делегацията, въ граничитѣ на свободата и най-възможното, което имъ се оставяше, се вмѣняваше въ дългъ да изложатъ и защитятъ българското дѣло. Въ това всички партии и всички честни българи ги поддържаха. Претенциитѣ на нашитѣ съсѣди, които изпользваха поражението на България, бѣха много по-голѣми и тѣхнитѣ апетити стигаха дори до София, Видинъ, Кюстендилъ, Бургасъ и Пловдивъ. Отъ публикуването на документитѣ това ще стане ясно. Ще стане ясно и заслугата на делегацията и правителството по намалението на тия претенции и поставяне на здрава почва на родното ни дѣло.“

КНИЖНИНА

Македонско списание за автономна Македония.

На 16 т. м. въ Лозана е излязълъ първиятъ брой на списанието „Енденанданъ Македония“, съ разнообразно и интересно съдържание. Задачата на списанието е да работи за извоюване автономията на Македония. Доколкото може да се сжди отъ първия брой списанието се урежда грижливо и съ вѣщина. Помѣстени сж писма отъ професоръ Форель, Самъ Леви, извлечения отъ една статия на Леонъ Ламушъ, апели до Конференцията, статия върху правата на Македония, върху македонската емиграция въ разнитѣ страни, върху търговията въ Македония и пр.

— Великиятъ Добруджански Събсъ ще засѣдава въ салона на военния клубъ.

— За делегатитѣ на прѣдстоитѣ съборъ, сж резервирани стаи, чисти и удобни.

— Прѣдстояще е арестуването много стотици спекуланти. Данѣ и т. арести не станатъ безъ съществени обидения. Защото така ще се опорочи властъ.

— Правителството заяви, че ликвидира съ въпроса около редовни прѣхраня. Отъ житарскитѣ центрове, отъ че, плѣвенско и видинско се оплакватъ че гладъ застрашавалъ населението. Какъ прави властата? Наситихме се на дуи Всички искаме дѣла.

— Сждбата на арестуванитѣ масъ напоследѣкъ, никой не знае. Мнозина отъ тѣхъ протестираха, че се държатъ въ твора безъ сждебно постановление, зна въпреки закона.

— Сърбитѣ искатъ да имъ прѣдъ България 2600 души, провинени споретѣхъ, въ разни прѣстѣпления.

— Съгласно рѣшението на Народното събрание отъ 9 того, въ министерството на въшнитѣ работи е заключенъ прѣвездане на всички документи по скжването на мира. Изложението и меморитѣ на нашата делегация за конференция съ които послѣдната се освѣтлява по всички въпроси относно се до България Балканитѣ, взематъ доста голѣмо мѣе. Между тѣхъ сж: 1) Изложението на штата делегация по въпроса за запад Тракия и допълнителни изложения по сшия въпросъ. 2) Изложение по въпроса плембисцита за спорнитѣ мѣста. 3) Изложение по тютюнитѣ въ България и Кестти. 4) Изложение по положението на реатъ въ България. 5) Изложение териториалнитѣ претенции на сърбитѣ. Изложение по политиката на Българитѣ прѣди, прѣвъ и следъ войната. 7) Изложение по „българскитѣ жестокости“. Изложение по източна Тракия. 9) Оггортъ на България по проекто-договора миръ съ изложения и мотивировки българскитѣ възражения и пр. и пр.

— По изборитѣ въ Добруджа сж налице напоследѣкъ, нѣмаме още точни бденя; помъ получимъ такива, ще ги жникараме.

— Съ Синодъ за добруджанскитѣ бѣжанци. По искането на Върховния Добруджански Комитетъ Съ. Синодъ е спусналъ 20,000 лева — помощъ за добруджанскитѣ бѣжанци.

— Благодарение на Българския Червенъ Кръсть тая седмица Върх. Добруд. Комитетъ е раздалъ доста долни дрежи и одяла на крайно нуждающитѣ се добруджански бѣжанци, които се намиратъ на работа въ София. Тая помощъ на Червения Кръсть дойде тъкмо на врѣме. Върховния Добр. Комитетъ и бѣжанцитѣ благодарятъ на Червения Кръсть за наврѣмения даръ.

Акционерно Дружество ПЕЧАТНИЦА „ДОБРУДЖА“

Съ главното участие на Търговска Чинувническа Банка.

Основенъ капиталъ 400,000 лева.

Седалище София

Печатницата е модерно инсталирана и снабдена съ най-отбрани модерни шрифтове, български и френски. Приема да печати всѣкакви видове печатни издѣлия, като:

вѣстници, списания, търговски книжа, регистри, бланки, пликосе и др. на български и френски, различна голѣмина

Поржкитѣ се изпълняватъ ЧИСТО и БЪРЗО.

Поржчки се приематъ при Търговска Чинувническа Банка, на жгъла на ул. Раковски и Вълковичъ, телефонъ 1186 и въ печатницата, улица Алабинска № 16.

Има на склади разни видове хармии за печанъ, пликосе и др.

Акционерно Д-во Печатница „Добруджа“ ул. Алабинска № 16.